

ده یگبنا عیسایی مه سیح

ئه قه یه کا چاوا عیسایی مه سیح هاتی به دنیا یی:

ده یکا وی مه ریهم یا بو یوسفی مه هه رگری بی. ژ به ری کو ئه و هه ر دوو بگه هه ئیک، هاته دیتن، کو مه ریهم یا ژ گیانی پیروز ب تشته. به لی

چونکو یوسفی ده زگری وی مروقه کی راست بی و نه دقیا هه تکا وی بیت، ئینا بریار دا ب دزیکه قه بهر بدت. به لی ده می هه ز د قی چه ندی دا کری، فریشته کی خودانی بو وی د خه ونی دا دیار بی و

گوتی: «یوسفی کورپی داوودی، تو ژ هندی نه ترسه، کو مریه می وه ک ژنا خو

بیه به مال، چونکو ئه وی د زکی وی دا ژ گیانی پیروزه. دی وی کورپه ک بت و تو دی ناخی وی کته عیسا، چونکو ئه و دی ملله تی خو ژ گوننه هیت وان قورتال کت.» ئه قه هه می هاته رویدان دا ئه و خودانی ل سه ر زمانی پیغه مبه ری گوتی ب جه بیت: «دی کچا کچین ب تشت که فت و کورپه دی بت و دی بیژنی عه مانوئیل» و راما نا دی بت فی ناخی ژ: «خودی دگه ل مه یه». ده می یوسف ژ خه و رابی، وی ئه و کرا فریشتی خودانی فه رمانا وی کری و مریهم وه کو ژنا خو بره مال. به لی ئه و نه چوو نفینا وی هه تا کورپه کی و ناخی وی کره عیسا.

سه ره دانا ستیرناسا

پشتی عیسا ل بهیت له حم پهیدا بی ل ده قه را یه هودی ل سه رده می پاشا هیرودیسی، هنده ک ستیرناس ژ لای رۆژه لاتێ قه هاتنه ئورشه لیم

و پسپار کرن: «کانی به پاشایی جهییا یی ژ ده یک بی؟ چونکو مه ستیرا وی ل رۆژه لاتێ دیت، فێجا ئه م بیته هاتین خو بو بچه مینین.» ده می هیرودیسی پاشای ئه قه گو له لی بی ئه و وه می خه لکی ئورشه لیمی تیک چوون. ئینا وی هه می سه روکیته قه شیت جهییا دگه ل ماموستاییت ده ستوری کوومکرن و ژێ پرسی: «مه سیح دی ل کیری ژ ده یک بت؟» ئینا وان به رسف دا و گوت: «ل بهیت له حم ل یه هودی، چونکو هوسا یا ل سه ر زمانی پیغه مبه ری هاتی به نفیسین:

«و تو ئه ی بهیت له حم» ل ده قه را یه هودا، «قه ت ل ناخ سه روکیته یه هودا نه یا کی می، چونکو دی ژ ناخ ته سه روکی چاقدیری ل خه لکی ئیسرا ئیلی دکت ده رکه فیت.»

پاشی هیرودیسی ب دزیکه قه گازی کره ستیرناسا و ده می دیاربینا ستیری ژ وان پرسی. پاشی فریکر نه بهیت له حم و گوت: «هه رن و باش ل زاروکی بگه رن و ده می هین دبینن بیژنه من دا ئه ز ژێ خو بو بچه مینم.» ده می وان گو له دایه پاشای، ئه و ب ری که تن و ئه و ستیرا وان به ری هنگی ل رۆژه لاتێ دیتی ل پیشی یا وان دچوو هه تا ل هندا وی جهی زاروک لی راوه ستا. ده می وان ستیر دیتی گه له ک و گه له ک که یف خوش بین.

و ده می ب ژور که تین وان زاروک دگه ل ده یکا وی مریه می دیت و وان خو بو چه ماند، پاشی تویرکیته خو قه کرن و خه لاتیت زیری و بیهنیت بخویری و

ژ بهر کو د خه ونی دا هاتنه

ئاگه هدار کرن نه زقرنه قه هیرودیسی، ئه و د ریکه کا دیرا به ره ق وه لاتێ خو قه گه ریانه قه. ره قین به ره ق مسری

ده می ستیرناس چوون، فریشته کی خودانی د

خه ونی دا بو یوسفی دیار بی و گوتی: «رابه و زاروکی و ده یکا وی بره قینه مسری و ل ویژی بمینه هه تا ئه ز دبیزمه ته، چونکو هیرودیسی دی ل زاروکی گهریت دا بکوژت.» فێجا یوسف د وی شه قی دا

رابی و زاروک و ده یکا وی به ره ق مسری قه

برن. ل ویژی مان هه تا مرنا هیرودیسی، دا ئه و خودانی گوتی ل سه ر زمانی پیغه مبه ری ب جه بیت: «من کورپی خو ژ مسری گازی کر.» ده می هیرودیسی زانی ستیرناسا ترانه پی کرن، گه له ک تو ره بی و فه رمان دا هه می کورپکیت بهیت له حم و ده ور و به ریت وی بیت ژ دوو سالیی بجیکتر بکوژن، ل دیف ده می دیاربینا ستیری هه روه کو ژ ستیرناسا زانی. هنگی ئه و په یفا ب زمانی ئه رمییا پیغه مبه ر هاتی به گوتن ب جه هات: «ده نگه ک ژ رامه هاته گو له لی بین، هه وار و نالینه کا تیز! راحیل بو کورپت خو دکته گری و رازی نابت دلی وی بیته خوش کرن، چونکو ئه و ئیدی نه مان.»

قه گه ریان ژ مسری

پشتی هیرودیسی مری، فریشته کی خودانی د خه ونا یوسفی دا ل مسری دیار بی و گوتی: «رابه زاروکی و ده یکا وی بزقرینه قه ده قه را ئیسرا ئیلی، چونکو ئه ویت هه ولداین وی بکوژن بیت مرین!»

فێجا رابی زاروک و ده یکا وی قه گه راندنه ده قه را ئیسرا ئیلی. به لی ده می گو له لی بی، کو

ئه رخیلاووس یی ده سته لاتیی ل سه ر ده قه را یه هودی شوینا بابی خو هیرودیسی دکت، ترسیا بچه ویری و ژ بهر کو د خه ونی دا هاته ئاگه هدار

کرن، فێجا چوو ده قه را جه لیل و گه هشته باژی ری دگوتنی «ناسیره» و ل ویژی خو جه بی، دا ئه و

هاتی به گوتن ل سه ر زمانی پیغه مبه ر ب جه بیت: «دی بیژنی یی ناسری.» - مزگینا مه تنی 1 - 2